

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 20 ທັນວາ 2020 (12-20-2020)

ການຕ້ອນຮັບເອົາຄວາມສຸກ

ທ່ານຽມເກົ້າບາງຢ່າງທີ່ນໍາຄວາມສຸກມາສູ່ທ່ານໃນຊ່ວງຄຣິສຕະມາດແມ່ນຫຍັງ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພວກເຮົາສາມາດປະສົບກັບຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເພາະວ່າພຣະເຢຊູໂຜດໃຫ້ພື້ນ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ລະດູການວັນຄຣິສຕະມາດແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນຫຼາຍໆດ້ານເຊັ່ນ: ຕົ້ນໄມ້ແລະດອກໄຟ, ກຸ່ມຮ້ອງເພງແລະຮ້ອງເພງສັ້ນກຸ່ວກັບຄຣິສຕະມາດ, ແລະເດັກນ້ອຍໜ້າຮັກທີ່ກໍາລັງສະແດງເຮືອງການເກີດຂອງພຣະເຢຊູ. ຄຽງຄູ່ກັບປະເພນີເກົ່າເກົ່າທີ່ໜ້າຮັກເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ເຊັ່ນເສື້ອກັນໜາວເກົ່າວັນຄຣິສຕະມາດແລະໜັງຄຣິສຕະມາດທີ່ບໍ່ມີວັນຢຸດ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຫຼາຍຄົນພໍໃຈປະເພນີເຫຼົ່ານີ້ເພາະວ່າພວກມັນພາພວກເຮົາກັບຄືນສູ່ວັຍເດັກຂອງພວກເຮົາອີກ. ວັນຄຣິສຕະມາດຍັງເປັນເຫດຜົນທີ່ຄອບຄົວເຕົ້າໂຮມກັນ. ພວກເຮົາພົບຄວາມສຸກໃນຊ່ວງເວລາເຫຼົ່ານີ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພວກເຮົາຫຼາຍຄົນຕ້ອງສູ້ເພື່ອຊອກຫາຄວາມສຸກໃນປະເພນີດຽວກັນນີ້ເພາະວ່າມັນເປັນພຽງແຕ່ການເຕືອນໃຈເທົ່ານັ້ນກັບຜູ້ທີ່ພວກເຮົາເຄີຍຮ່ວມສເລີມສລອງກັບ, ເຊັ່ນວ່າພໍ່ແມ່ທີ່ເສັງຊີວິດ, ຜົວຫຼືເມັງ, ຫຼືສະມາຊິກຄອບຄົວອື່ນໆ. ຫຼືຄອບຄົວທີ່ແຕກແຍກທີ່ເຄີຍຢູ່ນໍາກັນ.

ຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາບໍ່ຄວນຖືກຜູກມັດກັບການຕິດຕາມພາຍນອກຂອງງານຄຣິສຕະມາດ. ເມື່ອຄອບຄົວກັບບ້ານແລະພວກເຮົາບົດເຄື່ອງປະດັບຕົກແຕ່ງລົງ, ພວກເຮົາມັກຈະປະຖິ້ມຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາເຊັ່ນກັນ, ແຕ່ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພວກເຮົາຄວນລຸກຂຶ້ນຈາກເຫດຜົນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງວັນຄຣິສຕະມາດ, ສ່ວນຫຼາຍຈະສູນເສັງເປົ່າໝາຍຂອງຂບວນງານຄຣິສຕະມາດໄປຕາມເຄື່ອງເອ້ແລະແສງໄຟ. ພວກເຮົາສາມາດຮັບເອົາຄວາມສຸກຕລອດປີ-ເຖິງແມ່ນວ່າຊີວິດຈະຫຍຸ້ງຍາກ. ມັນເປັນຄວາມສຸກທີ່ລຸກຂຶ້ນຈາກຊີວິດໃນພຣະຄຣິດ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ຈົ່ງເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ເພງສັຣເສີນ 95:1-3

1. ມາເຖີດ ໃຫ້ເຮົາທັງຫຼາຍຮ້ອງເພງຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ເຮົາກະທໍາສຽງຊື່ນບານຖວາຍພຣະສີລາແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພວກເຮົາ. 2. ໃຫ້ເຮົາທັງຫຼາຍເຂົ້າມາຢູ່ສະເພາະເບື້ອງພຣະພັກດ້ວຍໂມທະນາ ໃຫ້ເຮົາກະທໍາສຽງຊື່ນບານຖວາຍພຣະອົງດ້ວຍບົດເພງສັຣເສີນ. 3. ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະຊົງເປັນກະສັດຍິ່ງໃຫຍ່ເໜືອພຣະທັງຫຼາຍ.

ໃຜບໍ່ຢາກມີຄວາມສຸກແລະມ່ວນຊື່ນ?! ຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານັ້ນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນພະລັງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ. ພໍ່ແມ່ອາດຈະມອບຂອງຂວັນສະເພາະເຈາະຈົງທີ່ເຫັນວ່າມັນດີຕໍ່ລູກຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ເດັກນ້ອຍຕ້ອງການຂອງຂວັນທີ່ມ່ວນແລະຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກ. ຜູ້ໃຫຍ່ກໍບໍ່ແຕກຕ່າງກັນ. ພວກເຮົາອາດຈະຕ້ອງການເຄື່ອງດູດຝຸ່ນໃໝ່, ແຕ່ວ່າໂທລະທັດຂະໜາດ 65 ນີ້ວກໍຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກຕື່ມ!

ມັນມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມສຸກແລະຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີ. ໃນພາສາອັງກິດ "ຄວາມສຸກ" ແມ່ນມີຮາກຖານໃນການບັງເອີນ, ໂອກາດແລະໂຊກດີ. ໃນແງ່ນີ້, ຄວາມສຸກແມ່ນອີງໃສ່ສະຖານະການຕ່າງໆພາຍນອກຂອງພວກເຮົາ. ຄວາມສຸກເຂົ້າມາແລະອອກໄປສຸດແລ້ວແຕ່ວ່າຕາເວັນກໍາລັງສ່ອງແສງຫຼືບໍ່, ພວກເຮົາຜ່ານໄຟຂຽວຫຼາຍໆໜ່ວຍໄປຕລອດ, ຫຼືທຶມພວກເຮົາກໍາລັງມຸ່ງໜ້າໄປສູ່ການຫຼີ້ນເຂົ້າຮອບ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງ

ລະຫວ່າງຄວາມສຸກແລະຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ; ພວກເຂົາຮູ້ສຶກຊົມຊື່ນຍິນດີເມື່ອພວກເຂົາມີຄວາມສຸກ. ແຕ່ຈາກທັດສະນະໃນພຣະຄັມພີ, ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີເປັນເອກະລາດຈາກເຫດການພາຍນອກ. ມັນສາມາດມີຜົນຕົກໜັກໃນຂະນະທີ່ທ່ານນັ່ງຢູ່ໄຟແດງແຫ່ງນຶ່ງຫຼັງຈາກທີ່ຟັງລາຍການກິລາທາງວິທະຍຸກ່ຽວກັບວ່າທີມຂອງທ່ານໜຶ້ນບໍ່ໄດ້ດີປານໃດ, ແຕ່ທ່ານຍັງສາມາດປະສົບກັບຄວາມສຸກໄດ້. ຄວາມແຕກຕ່າງແມ່ນມາຈາກບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຊອກຫາຄວາມສຸກແລະຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ. ຄວາມສຸກຖືກຫຸ້ມໄວ້ໃນພຣະເຈົ້າ. ສະພາບການປ່ຽນແປງ-ແລະປ່ຽນໄປເລື້ອຍໆ-ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ. ເມື່ອພວກເຮົາແນມເບິ່ງພຣະເຈົ້າແລະພິຈາລະນາທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳເພື່ອພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຖືກດຶງດູດໃຫ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ; ທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມສຸກ. ໃນເພງສັດສິນ 95, ພວກເຮົາເຫັນລັກສະນະແລະວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ.

- ສິລາແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພວກເຮົາ. ໃນຂະນະທີ່ໂງ່ນຫີນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ, ມັນຍັງເປັນສິ່ງເຕືອນໃຈໃນເວລາທີ່ຊາວອິດສະລາເອນຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານແລະຕ້ອງການນ້ຳ. ຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂມເຊໄດ້ແກວ່ງກ້ອນຫີນແລະນ້ຳຊີວິດທີ່ໄຫຼອອກມາ (ອິບພະຍົບ 17:1-7). ຫີນແມ່ນອົງພຣະເຈົ້າເອງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ພິສູດອີກເທື່ອນຶ່ງວ່າພຣະອົງຈະຕອບສນອງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ.

ແມ່ນຫຍັງຄືບາງທາງທີ່ຄວາມລອດຈາກພຣະເຈົ້ານຳຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີສູ່ຊີວິດຂອງທ່ານ?

- ພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່. ພຣະອົງເປັນຜູ້ມີອຳນາດສູງສຸດແລະຮູ້ທັງໝົດ. ບໍ່ມີສິ່ງໃດນອກເໜືອຈາກຄວາມຮູ້ທີ່ອຳນາດຂອງພຣະອົງ.
- ກະສັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເໜືອພະທັງໝົດ. ບໍ່ມີ "ພຣະເຈົ້າ" ອື່ນໃດເຂົ້າມາໃກ້ຊິດກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດສູງສຸດແຫ່ງຈັກກະວານ. ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປົກຄອງເໜືອ "ພະ" ເຫຼົ່ານີ້, ພວກມັນໄດ້ຖືກພິສູດວ່າເປັນການສັ່ໂກງແລະບໍ່ມີພຣະເຈົ້າເລີຍ.

ຜູ້ຂຽນບົດເພງນີ້ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາ "ຮ້ອງໂຮດ້ວຍຄວາມຍິນດີ" ແລະ "ຮ້ອງໂຮດ້ວຍຄວາມມີຊັຍ" ຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮິດອຳນາດເພາະວ່າພຣະອົງທຳງານພະລັງແລະຄວາມລອດຂອງພຣະອົງແທນພວກເຮົາ. ຜູ້ຂຽນບົດເພງນີ້ໄດ້ຍ້າເພື່ອເລັ່ງເຖິງພຣະເຈົ້າວ່າ "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ," ຊຶ່ງໃນພາສາເຮັບເຮີແມ່ນຊື່ ຢາເວ, ຊຶ່ງເປັນຊື່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງແລະໄດ້ເຂົ້າມາພົວພັນກັບພັນທະສັນຍາກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ (ອິບພະຍົບ 3:14-15). ພວກທີ່ໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າແລະເຂົ້າໃນສາຍສຳພັນກັບພຣະອົງແມ່ນພວກທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມລອດພັນ, ການດູແລຂອງພຣະອົງແລະການຊົງປະທານໃຫ້ຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອພວກເຮົາສຸມໃສ່ຕົວເອງ, ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີກໍຂາດໄປ. ແຕ່ວ່າເມື່ອພວກເຮົາເບິ່ງໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາເຫັນຜູ້ທີ່ດູແລພວກເຮົາຜ່ານສະພາບການພາຍນອກຫຼືຄວາມບົກຜ່ອງພາຍໃນຂອງພວກເຮົາເອງ. ພຣະອົງຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມລຳບາກຂອງພວກເຮົາ. ພຣະອົງຊົງຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກບາບຂອງເຮົາ. ພຣະອົງຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຕົວເຮົາເອງ. ຈາກນັ້ນພວກເຮົາກໍ່ພົບຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ.

ເມື່ອພວກເຮົາຫວນຄິດເຖິງຄວາມດີແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຈຳເປັນຕ້ອງຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງແລະສັດສິນພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ. ການຍ້ອງຍໍສັດສິນແມ່ນສິ່ງທີ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄວນເຮັດເປັນສ່ວນຕົວເຊັ່ນດຽວກັບຄົນອື່ນ. ສັງເກດເຫັນວ່າຜູ້ຂຽນເພງສັດສິນໄດ້ຮຽກຮ້ອງຕໍ່ປະຊາຊົນອີກເທື່ອນຶ່ງວ່າ: "ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຂອບພຣະຄຸນ "ແລະ" ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮ້ອງອອກມາດ້ວຍຊັຍຊະນະ" (ຂໍ້ 2). ການຍ້ອງຍໍສັດສິນແມ່ນການແຜ່ລາມ. ພວກເຮົາຫັນມາສົນໃຈເຫດການການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູເພື່ອເບິ່ງວິທີທີ່ພຣະອົງເປັນ "ສິລາແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພວກເຮົາ".

2. ລູກາ 2:4-7

4. ຝ່າຍໂຢເຊບກໍຂຶ້ນໄປຈາກເມືອງນາຊາເຣັດແຂວງຄາລິເລ ເຖິງເມືອງຂອງດາວິດຊີ້ ເບດເລເຮັມແຂວງຢູດາຍ ເພາະທ່ານເປັນເຊື້ອສາຍແລະວົງຕະກູນດຽວກັນກັບດາວິດ. 5. ເພື່ອຈະຂຶ້ນທະບຽນສຳມະໂນຄົວພ້ອມກັບນາງມາຣິອາຄູ່ພັນຂອງຕົນ ສ່ວນມາຣິອາກໍກຳລັງມີທ້ອງຢູ່. 6. ເມື່ອເຂົາທັງສອງຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍເຖິງເວລາທີ່ມາຣິອາຈະປະສູດບຸດ. 7. ນາງຈຶ່ງໄດ້ປະສູດບຸດຜູ້ກົກ ເອົາຜ້າອ້ອມພັນແລະວາງໄວ້ໃນຮາງຫຍ້າ ເພາະບໍ່ມີບ່ອນຫວ້າງສຳລັບເຂົາໃນໂຮງແຮມ.

ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເກີດໃນທຸກບ່ອນ; ພຣະອົງໄດ້ເກີດຢູ່ໃນ "ເມືອງຂອງດາວິດ, ເຊິ່ງເອີ້ນວ່າເມືອງເບດເລເຮັມ" (ຂໍ້ທີ 4), ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ໄດ້ບອກໄວ້ລ່ວງໜ້າໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມມິກາແປດຮ້ອຍປີກ່ອນ. "ເມືອງເບດເລເຮັມເອຟຣາທາ, ເຈົ້າເປັນເມືອງນ້ອຍໃນບັນດາເຊື້ອສາຍຂອງຢູດາ; ຜູ້ນຶ່ງຈະມາຈາກເຈົ້າເພື່ອເປັນຜູ້ປົກຄອງອິສຣາເອັນແທນເຮົາ. ຕົ້ນກຳເນີດຂອງພຣະອົງແມ່ນມາແຕ່ສມັຍກ່ອນ, ຕັ້ງແຕ່ສມັຍບູຮານ" (ມິກາ 5:2) ໂຢເຊບໄດ້ເດີນທາງກັບນາງມາຣິອາ 85-90 ໄມ້ທາງທິດໃຕ້ຂອງບ້ານເກີດເມືອງນາຊາເຣັດ. ຈະໃຊ້ເວລາສີ່ຫາເຈັດວັນຂອງການເດີນທາງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ, ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດແຈງເຫດການຕ່າງໆໂດຍຜ່ານການຈົດທະບຽນສຳມະໂນຄົວທົ່ວແຜ່ນດິນເຊິ່ງຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໂຢເຊບຢູ່ໃນເມືອງເບດເລເຮັມ (ລູກາ 2:1-3). ການຈົດທະບຽນສຳມະໂນຄົວນີ້ຍິນຍັນຄວາມຈິງທີ່ສຳຄັນອີກຢ່າງນຶ່ງກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ: ພຣະອົງຈະເປັນ "ເຊື້ອສາຍແລະຕະກູນຂອງດາວິດ." ຜູ້ຊາຍຕ້ອງໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈົດທະບຽນສຳມະໂນຄົວ, ແຕ່ບໍ່ມີຫຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າແມ່ຍິງຕ້ອງໄປ. ນາງມາຣິອາສາມາດຢູ່ໃນເມືອງນາຊາເຣັດຕອດການຖືພາ! ບາງທີນາງອາດຈະຢາກໜີຈາກການນິນທາທີ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະແຜ່ໄປເລື້ອຍໆກ່ຽວກັບນາງຢູ່ເມືອງນາຊາເຣັດ. ເຖິງແມ່ນວ່ານາງມາຣິອາແລະໂຢເຊບໄດ້ເປັນຄູ່ພັນກັນແລ້ວແລະຖືວ່າເປັນຜົວແລະເມັງ, ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນໃນການແຕ່ງງານທີ່ອີ່ມໜ້າສຳລານ (ມັດທາຍ 1:18,25). ເມື່ອໂຢເຊບແລະມາຣິອາມາຮອດເມືອງເບດເລເຮັມ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຂົາຢູ່ທີ່ນັ້ນສອງຊົ່ວໂມງຫຼືສອງອາທິດກ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຈະເກີດ, ແຕ່ພວກເຮົາຄວນສັງເກດວ່າການກຳເນີດຂອງພຣະອົງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນສະພາບທີ່ຖ່ອມຕົວທີ່ສຸດເພາະວ່າ "ບໍ່ມີຫ້ອງຫວ້າງສຳລັບພວກເຂົາ" (ຂໍ້ທີ 7). ...ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ມາສູ່ໂລກເພາະຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ, ເພື່ອເບິ່ງວ່າອີກເຄິ່ງນຶ່ງມີຊີວິດຢູ່ແນວໃດ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາສູ່ໂລກດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້: ເພື່ອນຳຄວາມລອດມາໃຫ້ພວກເຮົາ.

ທ່ານຈະສລຸບຂ່າວດີກ່ຽວກັບການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ແນວໃດ?

3. ລູກາ 2:8-14

8. ໃນແຖບນັ້ນມີພວກລ້ຽງແກະທີ່ນອນເຝົ້າຝູງແກະຂອງເຂົາຢູ່ທີ່ໃນເວລາກາງຄືນ. 9. ແລະມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປາກົດແກ່ເຂົາ ແລະຮັສມີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ່ອງຮອບເຂົາ ແລະເຂົາໄດ້ຕົກສະຫ້າມໃຈຫຼາຍ. 10. ຝ່າຍເທວະດາຕົນນັ້ນກໍກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ເພາະນີ້ແຫຼະ, ເຮົານຳເອົາຂ່າວດີມາປະກາດໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຊື່ນຊົມຍິນດີອັນໃຫຍ່ແກ່ພິລເມືອງທັງໝົດ. 11. ເພາະວ່າໃນວັນນີ້ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພື້ນອົງນຶ່ງ ຄືພຣະຄຣິດເຈົ້າ ມາບັງເກີດໃນເມືອງດາວິດສຳລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ. 12. ອັນນີ້ຈະເປັນໝາຍສຳຄັນແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄືພວກເຈົ້າຈະໄດ້ພົບພຣະກຸມມານຕົນນຶ່ງພັນຜ້າອ້ອມນອນຢູ່ໃນຮາງຫຍ້າ.”

ສຳລັບຄົນລ້ຽງແກະກຸ່ມນຶ່ງ, ຕອນແລງທີ່ງຽບສງົບທີ່ເຝົ້າຝູງແກະຢູ່ໄດ້ຖືກລົບກວນໂດຍການປະກົດຕົວຂອງເທວະດາທີ່ຍິນຍູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ພວກເຂົາແນ່ນອນວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເດົາຜິດຕໍ່ເທວະດາກັບຄືນທີ່ຢ່າງເຂົ້າມາ, ເພາະວ່າ “ຮັສມີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ່ອງແສງອ້ອມຮອບພວກເຂົາ” (ຂໍ້ 9) ພວກລ້ຽງແກະ “ກໍ່ຢ້ານກົວ”-ຂ້າພະເຈົ້າເຊື້ອແນ່ວ່າ

ພວກເຮົາກໍຈະຍ້ານເຊັ່ນດຽວກັນ. ເທວະດາໄດ້ປະກາດວ່າ “ເຮົານຳເອົາຂ່າວດີມາປະກາດໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຊື່ນຊົມຍິນດີອັນໃຫຍ່ແກ່ພິລເມືອງທັງໝົດ.” (ຂໍ້ 10) ຜົນກະທົບຂອງການປະກາດນັ້ນອາດຈະສູນເສຍໄປສຳລັບພວກເຮົາຜູ້ທີ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບເຮືອງຄຣິສຕິຍາ, ແຕ່ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ເປັນຄຳເວົ້າທີ່ໜ້າປະທັບໃຈສຳລັບຄົນເຫຼົ່ານີ້ກໍສາສນາສາດເຊື່ອວ່າ, ໃນຈຸດນີ້ໃນປັດສາດ, ການລ້ຽງແກະໄດ້ສູນເສັງສະຖານະພາບທີ່ສູງທີ່ມັນເຄີຍມີໃນເວລາທີ່ອັບຮາຮາມ, ໂມເຊ, ແລະດາວິດຣັກສາຝູງແກະ. “ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຈັບເວລາພັກຜ່ອນ. ພວກເຂົາຖືກເບິ່ງຂ້າມໂດຍຄົນອື່ນ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ. “ຂ່າວດີແຫ່ງຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່” ນີ້ສຳລັບພວກເຂົາຄືກັນ!

ການກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູມີຄວາມສຸກສຳລັບໂລກແນວໃດ?

ຂ່າວດີໄດ້ປະກາດການກຳເນີດຂອງພຣະເມຊີອາທີ່ໄດ້ຄອງຄອບຄົວແລ້ວ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບການຍອມຮັບແມ່ນແຕ່ຕອນທີ່ພຣະອົງເກີດເປັນຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ດັ່ງຄຳສັນຍາແຫ່ງຄວາມຫວັງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກແລະຄວາມລອດ. ຫຼັງຈາກການປະກາດຂອງເທວະດາ, ລາວໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂດຍສຽງຮ້ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງທູດສວັນອົງອື່ນໆທີ່ປະກາດວ່າ, “ຈົ່ງສັ່ນເສີນພຣະເຈົ້າໃນສວັນທີ່ສູງທີ່ສຸດ, ແລະຄວາມສົງຄາມສຸກຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕໍ່ຄົນທີ່ພຣະອົງຊອບ! “ພວກເຮົາສາມາດເຮັດຫຍັງທູດນັ້ນໄດ້ບໍ່?”

ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ພວກເຮົາສາມາດແບ່ງປັນພຣະຄຣິດໃນທາງທີ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຂ່າວດີຂອງຄວາມສຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ:

ທ່ານຈະຮັບແລະສະແດງຄວາມຍິນດີໃນລະດູການເທສການຄຣິສຕິຍາແນວໃດ? ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

ຍອມຮັບ. ພຣະຄຣິດໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ອະພິຍທານ, ພື້ນຟູທ່ານ, ແລະໃຫ້ທ່ານມີຄວາມຫວັງແລະອະນາຄົດ. ຖ້າທ່ານບໍ່ເຄີຍເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດສຳລັບຄວາມລອດ, ຈົ່ງເຮັດດຽວນີ້. ລົມກັບຫົວໜ້າກຸ່ມຂອງທ່ານ.

ຍ້ອງຍໍ. ເຮັດໃຫ້ການສັ່ນເສີນເປັນພາກສ່ວນປົກກະຕິໃນເວລາອະທິຖານຂອງທ່ານ. ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມສຸກຂອງທ່ານໃນພຣະຄຣິດຈາງຫາຍໄປ; ແທນທີ່ຈະ, ຈົ່ງສັ່ນເສີນພຣະອົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງແລະລະນຶກເຖິງທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳ.

ແບ່ງປັນ. ຂອງຂວັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ທ່ານສາມາດມອບໃຫ້ຄົນອື່ນໃນງານຄຣິສຕິຍານີ້ແມ່ນຂ່າວດີຂອງເຫດຜົນທີ່ພຣະເຢຊູເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາເທິງໂລກ.

ບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບຄວາມລອດແລະຄວາມສຸກທີ່ທ່ານປະສົບຍ້ອນພຣະຄຣິດ. ຄຣິສຕິຍາແມ່ນຊ່ວງເວລາຂອງຄວາມສຸກແລະການສລອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ແຕ່ມັນສຳຄັນທີ່ຈະຈື່ເຫດຜົນສຳລັບຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາແມ່ນນຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່ລະດູວັນພັກຜ່ອນແຕ່ເປັນຄວາມຫວັງນິລັນດອນ. ຈົ່ງຊື່ນຊົມກັບຄວາມສຳພັນຂອງທ່ານກັບພຣະຄຣິດແລະແບ່ງປັນຄວາມສຸກນັ້ນກັບຄົນອື່ນ!

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ <http://lsbf.us> ແປໂດຍ PA